

gaa Krisen, og bør kun forblive i Kraft, saalænge Krisen varer. De bør ikke bringe Udenrigshandelen med de paagældende Varer ned under det i en forud bestemt Periode gældende Niveau og bør kun anvendes for at forhindre en drastisk Forøgelse af Importen udover Niveauet i en saadan Periode. De bør ikke paalægges eller anvendes paa en saadan Maade, at de for Lande, der deltager i Vaabenhvilen, medfører Diskrimination af disses Handel med de paagældende Produkter.

Inden Regeringerne benytter sig af den Ret, dette Forbehold medfører, skal de give de vigtigste fremmede Lande, der forsyner dem med den paagældende Vare, en foreløbig Meddelelse om deres Hensigt og give de paagældende Regeringer en rimelig Frist til at fremsætte deres Synspunkter med Hensyn til saadanne Afgifter eller Restriktioner, idet hver enkelt Regering skal have Ret til — forsaavidt denne Udveksling af Synspunkter ikke maatte give noget tilfredsstillende Resultat — at opsige Aftalen forsaavidt angaar Varer fra det Land, som har gjort Brug af denne Sikkerhedsbestemmelse.

Denne Overenskomst skal staa aaben for Tiltræden af alle Regeringer og træde i Kraft, naar den er vedtaget af Regeringer, repræsenterende (f. Eks.) 50 pCt. af den samlede internationale Handel i Verden. Der skal ikke være nogen Tidsfrist for dens Varighed; dog skal den 1 Aar efter Ikrafttrædelsen kunne opsiges med én Maanedes Varsel.

Art. 2.

De paa Konferencen repræsenterede Regeringer er endvidere besluttet paa øjeblikkelig at indlede tosidede (eller flersidede) Forhandlinger om Ophævelse af Forbud og Restriktioner samt om Nedsættelse af Toldsatserne, og de erklærer, at deres Formaal med disse Traktater er at naa til en væsentlig Formindskelse af de mest betydende Skranker for Handelen og ikke blot Ophævelsen af midlertidige og unormale Restriktioner og Toldforhøjelser, der er paalagt i Forhandlingsøjemed.

Enhver Regering bør under Fastlæggelsen af sin Politik og under Opfyldelsen af de Forpligtelser, som paahviler den i Henhold til afsluttede Overenskomster, i første Række rette sine Bestræbelser paa Ophævelsen af de Restriktioner og Nedsættelsen af de Afgifter, med Hensyn til hvilke det navnlig er klart, at de mangler økonomisk Berettigelse — i Særdeleshed:

- a. Afgifter eller Restriktioner, som nu fuldstændigt eller næsten fuldstændigt udelukker udenlandsk Konkurrence, saasom Afgifter, der begrænser Indførslen af bestemte Varer til under 5 pCt. af det indenlandske Forbrug af disse Varer;
- b. Afgifter eller Restriktioner paa Varer, hvis Indførsel i Sammenligning med det indenlandske Forbrug er blevet betydelig formindsket siden 1929;
- c. Afgifter og Restriktioner af beskyttelsesmæssig Karakter, som har været i Kraft i længere Tid uden at have fremkaldt en betydelig indenlandsk Produktion af de beskyttede Varer (f. Eks. svarende til 15 pCt. af hele det indenlandske Forbrug af disse Varer).

I saadanne Overenskomster bør Mestbegunstigelsesprincippet være optaget i dets ubetingede og ubegrænsede Form for at finde Anvendelse paa alle Former og Metoder for Indførselskontrol og ikke blot paa Indførselsafgifter. Der skal kun kunne tages Forbehold med Hensyn til saadanne begrænsede eller midlertidige Undtagelser, der hidtil er blevet anerkendt, eller som maatte opnaa almindelig Tilslutning.

Disse Overenskomster skal ikke indføre diskriminerende Forholdsregler, som — alt imedens de yder de kontraherende Parter en øjeblikkelig Fordel — vil have en uheldig Indflydelse paa Verdenshandelen som Helhed.

Regeringerne erklærer, at Mestbegunstigelsesprincippet paalægger alle Magter, som anvender Kontingentsystemet eller andre Systemer til Begrænsning af Indførslen, at anvende disse Systemer paa en saadan Maade, at de — for de forskellige Lande, som leverer de paagældende Varer — bringer den mindst mulige Forstyrrelse i disse Landes naturlige, indbyrdes Stilling i Konkurrencen.

De deltagende Regeringer anbefaler indtrængende den almindelige Anerkendelse af følgende Princip: Reglen om Ligebehandling skal ikke nødvendiggøre, at en Nedsættelse af Toldsatser eller en Indskrænkning i Importrestriktioner udstrækkes til Ikke-Deltagere, naar de nævnte Lettelser er foretaget i Overensstemmelse med flersidede Aftaler og giver et rimeligt Haab om Tilvejebringelse af saadan almindelig økonomisk Styrkelse af det paagældende Handelsomraade, at det bliver til Gavn for Nationerne i Almindelighed. Det er dog en Forudsætning, at disse Overenskomster: